

[Jensen (Aale).]

tilliggende, kan faa Jord paa bedst mulig Maade. Navnlig i en Tid som denne, hvor der er Tusinder af arbejdsløse Landarbejdere, synes det mig, at det er et rimeligt Krav, at der skaffes dem Jord til den rimeligst mulige Pris. Billigst faar de jo Jorden i Henhold til Jordlovene af 1919, men der stilles forholdsvis store Krav til dem, der skal have saadanne Jordlodder. Der kræves, at de, foruden at eje tilstrækkeligt til at anskaffe den nødvendige Besætning, Redskaber og Sædekorn og Kunstgødning for det første Aar, skal eje en Tiendedel af, hvad Bygningerne koster. Det er for store Krav at stille til den arbejdende Befolkning. Jeg har sagt det før, og jeg vil gentage det, saa stærkt jeg kan, at jeg betragter først den højtærede Landbrugsminister som en god Landbrugsminister den Dag, han opfylder det Krav, vi her stiller. Hidtil har han kun tænkt paa den saakaldte besiddende Del af Befolkningen, men en god Landbrugsminister og Statsminister skal tage Hensyn til hele Befolkningen, og en rigtig god Statsminister skal først og fremmest tage Hensyn til de daarligst stillede i Samfundet; først da bliver han i mine Øjne en god Statsminister.

Det Krav, jeg har nævnt, har mit Parti hævdet Gang paa Gang med saa stor Styrke, som vi har kunnet. Man kan kun kræve, at de unge møder med tilstrækkelig Penge til at skaffe sig Besætning, Inventar og Indbo. Jeg vil gerne være med til at spænde Buen, men jeg vil ikke spænde den for stramt, for saa skyder man over Maalet. Jeg synes, det maatte kunne have rørt den højtærede Landbrugsministers forhaabentlig gode Hjerte, at vi stiller os saa velvilligt, som vi gør, overfor de Krav, som han møder med; han burde saa til Gengæld imødekomme de berettigede Krav, mit Parti stiller. Den sønderjydske Befolkning har stemt sig hjem til Danmark med store Forhaabninger, og de Forhaabninger burde man efter min Mening opfylde i saa høj Grad som muligt. Her er et Felt, hvor det er let at opfylde dem. Der er Jord nok, og som den ærede Ordfører for Venstre sagde, der er mange, som gerne vil af med deres Jord. Man kan undertiden hjælpe dem til bedre økonomiske Kaar ved at hjælpe dem af med deres Jord. Naar der er Jord nok og tilstrækkelig mange,

som gerne vil have Jorden, hvis de kan faa den paa Betingelser, de kan fyldestgøre, hvorfor saa ikke sætte de to Ting i Forbindelse med hinanden?

Jeg antager, at den højtærede Landbrugsminister, naar han kommer op paa Talerstolen igen, vil sige, som han har sagt det før, at de Penge, der er bevilget til det Formaål, vi her beskæftiger os med, er ikke opbrugt. Det plejer den højtærede Landbrugsminister at sige, og dermed vil han bevise, at der ikke er saa stærk Trang og Lyst til at overtage Jord, som vi er tilbøjelige til at mene. Men Sagen er den, at de Vilkaar, man stiller til Landarbejderne, er for haarde. Man kan ikke med Billighed kræve af dem, at de skal have de Midler, som skal til. Hertil kommer — det gælder ikke saa meget for Sønderjyllands Vedkommende som i det øvrige Land —, at der ikke altid er Jord at faa paa den bestemte Plads, hvor det ønskes. Saafremt der kommer Jord frem paa de rigtige Steder, er Ansøgerne der med det samme.

Jeg vil ogsaa støtte den Tanke, som den højtærede Landbrugsminister har skitseret, men som ikke har fundet Udtryk i Lovforslaget, at man støtter Udstykningsforeningerne dernede. Det kan være en god Tanke, men hvis det er Meningen, at den Jord, som Udstykningsforeningerne erhverver, skal sælges til den højest bydende, maa jeg sige, at det er en uheldig Fremgangsmaade. Den ærede Ordfører for Venstre har Ret i, at Jorden bør erhverves, før Vejene anlægges, for ellers vil Jorden stige i Pris. Men det hjælper ikke saa forfærdelig meget, vil jeg sige til den ærede Ordfører, for Bønderne i de tyndt befolkede Egne er akkurat lige saa kloge som andre Mennesker; de ved saa udmærket godt, naar Udstykningsforeningen kommer og har faaet Støtte til Køb af Jord. De ved selvfølgelig, at naar Udstykningsforeningen køber Jord, bliver der anlagt Veje, og saa begynder Prisstigningen straks. Det vil gaa akkurat paa samme Maade, som naar et Jernbaneanlæg er under Forberedelse, saa stiger Jordprisen straks paa Egnen, og det vil den ogsaa gøre her. Jeg skal dog indrømme, at Prisen maaske ikke stiger saa stærkt med det samme. Men dersom den Støtte, som der her gives Tilsagn om, skal kunne virke paa rette Maade, saa burde Udstykningen ske efter 4. Oktober-